

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **Ing. P. L.**, *zastúpený advokátkou Mgr. E. K.*, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Bratislave**, za účasti: **C. a.s.**, *právne zastúpený advokátkou Mgr. E. P.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: A/2008/1608/MRV z 12.mája 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/47/2008-280 z 22.januára 2010, v spojení s opravným uznesením č. k. 4S/47/2008-301 z 30.marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/47/2008-280 z 22.januára 2010, v spojení s opravným uznesením č. k. 4S/47/2008-301 z 30.marca 2010 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 22.januára 2010, č. k. 4 S/47/2008-280, v spojení s opravným uznesením z 30.marca 2010 č. k. 4S/47/2008-301 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.: A/2008/1608/MRV z 12.mája 2008, ktorým žalovaný povolil stavbu „Novostavba budov C. 3, 4, 5,“ – objekt SO-02-Novostavba podzemných objektov C. 3, 4, 5 v koordinácii so susednými stavbami v rozsahu SO-02.1 – Pažiacie a tesniace steny pre C. 3, 4, 5, a SO-02.2 – Výkopy pre C. 3, 4, 5 na pozemkoch parc. č. X. v k. ú. S., podľa projektovej dokumentácie vypracovanej O. P. s.r.o., z 8.augusta 2007.

Z rozhodnutia vyplýva, že stavba C. 3 – Administratívna budova bola umiestnená rozhodnutím o umiestnení stavby č. 0950, vydaným mestskou časťou Bratislava - S. pod č. SU- 2005, 2006/23543/36282/UR-Ga z 1.júna 2006; stavba C. 4 – Administratívna budova bola umiestnená rozhodnutím o umiestnení stavby č. 0951, vydaným mestskou časťou Bratislava S. pod č. SU- 2005, 2006/23541/36285/UR-Ga zo 7.júna 2006; stavba C. 5 – Bytový dom bola umiestnená rozhodnutím o umiestnení stavby č. 0952, vydaným mestskou časťou Bratislava - S. pod č. SU- 2005, 2006/23540/36286/UR-Ga z 9.júna 2006.

Po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného dospel krajský súd v záveru, že toto je v súlade so zákonom, keďže žalovaný, ako správny orgán druhého stupňa, na odvolanie žalobcu, ktorého pribral stavebný úrad na základe jeho listu z 30.marca 2007 do stavebného konania, čiastočne zmenil prvostupňové rozhodnutie a zároveň sa vysporiadal s námietkami, ktoré žalobca v odvolaní uviedol. Námietky sa týkali okruhu účastníkov konania, poučenia o ich procesných právach, údajného nesúladu spracovanej projektovej dokumentácie s podmienkami uznesenia mestského zastupiteľstva č. 298/2004 zo dňa 29.januára 2004 v tom, že zemné kotvy zasahujú na susedné pozemky, ktoré ale nie sú vo vlastníctve žalobcu, ani k nim nemá iné vecné práva, jeho žiadosti o odborné statické posúdenie vplyvu technológií na stavby 7. garáží – susedných stavieb, ktorých je vlastníkom, žiadosti o zaviazanie stavebníka na náhradu škôd, ak k nim realizáciou objektu na predmetných garážach dôjde, namietal chýbajúcu konkretizáciu doby trvania dočasnej stavby, ktorá podľa jeho názoru nie je dočasná a tiež poukázal na to, že stavba sa dotýka aj ďalších

pozemkov a stavieb, ktoré menoval, ku ktorým taktiež nemá vlastnícke ani iné vecné právo. Krajský súd poukázal na to, že žalobca ako spoluvlastník susedných stavieb – 7 garáží, bez vlastníctva pozemkov na ktorých sa garáže nachádzajú, využíval v správnom konaní všetky procesné práva, podal odvolanie, o ktorom sa konalo, nahliadal do spisov, podával námietky a preto neobstojí jeho tvrdenie, že mu postupom správnych orgánov bola odňatá možnosť zúčastniť sa stavebného konania.

Pokiaľ išlo o námietky týkajúce sa údajného porušenia práv tretích osôb, resp. verejného záujmu, krajský súd zdôraznil, že v tomto konaní nemôže prihliadať na práva a nároky iných osôb, ako žalobcu, ktorý je oprávnený k podaniu žaloby avšak len v rozsahu, ktorý sa dotýka údajného porušenia jeho práv a právom chránených záujmov, nie však práv a právom chránených záujmov iných osôb.

Podľa názoru krajského súdu, v zmysle § 250 ods. 2 OSP, ako aj ustálenej súdnej praxe, nie je žiaden subjekt aktívne legitimovaný na podanie žaloby v prospech inej osoby.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal prostredníctvom právneho zástupcu, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že žalobe vyhovie z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť a pre neúplnosť administratívnych spisov. Podľa jeho názoru krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zopakoval v odvolaní všetky námietky uvádzané v žalobe, s ktorými sa podľa jeho názoru krajský súd nevysporiadal a tvrdil, že postupom správnych orgánov bol predovšetkým ukrátený na svojich právach zúčastňovať sa na správe vecí verejných, na práve dosiahnuť relevantné rozhodnutie o jeho námietkach v súvislosti so zasahovaním podzemných kotiev do susedných pozemkov a na práve vyjadriť sa k podkladom napadnutého rozhodnutia.

Účastník konania C. spol. s r.o. sa vyjadril k odvolaniu listom zo dňa 3.marca 2010, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený 18. mája 2011 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 2 žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 219 ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu aj s jeho odôvodnením v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za potrebné doplniť nasledovné:

Predmetom súdneho preskúmania je zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného č. A/2008/1608/MRV z 12.mája 2008, ktorým žalovaný povolil stavbu „Novostavba budov C. 3, 4, 5,“ – objekt SO-02-Novostavba podzemných objektov C. 3, 4, 5 v koordinácii so susednými stavbami v rozsahu SO-02.1 – Pažiacie a tesniace steny pre C. 3, 4, 5, a SO-02.2 – Výkopy pre C. 3, 4, 5 na pozemkoch parc.č. X. v k. ú. S., podľa projektovej dokumentácie vypracovanej O. P. s.r.o., z 8.augusta 2007.

Žalobca ako vlastník garáží, ktoré síce bezprostredne nesusedia s pozemkami, na ktorých sa mala stavba realizovať, ale môžu byť stavebnou činnosťou dotknuté, bol účastníkom stavebného konania, v ktorom využil všetky procesné práva vyplývajúce mu zo stavebného zákona.

Z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že žalobca okrem porušenia vlastných práv a právom chránených záujmov, vyplývajúcich z vlastníctva predmetných garáží, namietal v žalobe aj porušenie práv tretích osôb.

Napriek tomu, že v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), súd pri preskúvaní rozhodnutí správnych orgánov je povinný zodpovedať na všetky argumenty účastníkov, ktoré viedli k rozhodnutiu (rozsudok ESLP vo veci *Ruiz Torija* z r. 1994), avšak nie je povinný odôvodňovať každý argument účastníka, t. j. predovšetkým ten, ktorý nebol pre posúdenie veci podstatný, z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že tento sa vysporiadal aj s námietkami žalobcu, ktoré s ochranou jeho práv bezprostredne nesúviseli.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že žalobca ani v žalobe ani v odvolaní relevantným spôsobom nešpecifikoval, aké konkrétne jeho práva a právom chránené záujmy sú predmetným rozhodnutím dotknuté, hoci podľa ustanovení § 247 a § 250 OSP bolo predovšetkým jeho povinnosťou preukázať, akým spôsobom rozhodnutie, ktoré sa bezprostredne dotýkalo práv a právom chránených záujmov tretích osôb zasiahlo do jeho vlastníckeho, resp. iného práva.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 OSP treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona, avšak iba vo vzťahu k svojim subjektívnym právam.

Jediné právo, resp. právom chránený záujem, ktorý sa priamo dotýkal žalobcu, bolo jeho vlastnícke právo ku garážam, ktoré síce priamo nesusedili s parcelami, na ktorých mala

byť realizovaná predmetná stavba, ale ktoré podľa jeho tvrdenia mohli byť stavebnou činnosťou poškodené.

Zo spisového materiálu ako aj odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že vzhľadom na námietky žalobcu stavebný úrad dal vyhotoviť statický posudok, ktorý ako najvýhodnejšiu technickú variantu, ktorá nebude ohrozovať statiku garáží, zvolil riešenie upevnenia stavby tak, ako je uvedené v stavebnom povolení. Žalobca toto technické riešenie, ktoré jediné sa konkrétne dotýkalo jeho vlastníckeho práva ku garážam, ktoré mohli byť stavebnou činnosťou dotknuté, v konečnom dôsledku nenamietal.

Pokiaľ tvrdil, že uvedené rozhodnutie nerešpektuje jeho právo účasti na správe vecí verejných, tak odvolací súd poukazuje opätovne na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu ako aj ESĽP, podľa ktorej pri súdnom prieskume aktov správnych orgánov musí existovať úzka súvislosť medzi namietaných porušením konkrétnych subjektívnych práv žalobcu a individuálnym správnym aktom, ktorý musí nepriaznivo postihnúť žalobcu a mať vplyv na zmenu jeho právneho postavenia (napr. rozsudok ESĽP vo veci *Balmer-Schafroth* z roku 1997).

Takáto súvislosť medzi napadnutým rozhodnutím a namietaným porušením práva účasti žalobcu na správe vecí verejných však v konaní preukázaná nebola.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vypořiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonosť napadnutého rozhodnutia.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu.

Preto, ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho

orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd došiel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný, a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 18. mája 2011

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová